
NAPROSZCZONY (2) *part praet pass pf*

a jasne; teksty nie oznaczają ó.

sg m N naproszczony (1). ◇ n L naproszczonym (1). ◇ [pl N subst naproszczon(e).]

Sł stp s.v. naprościć, Cn brak, Linde XVI w.

Wyprostowany, prosty (2) : Directus, Profty/ Náproščzony. Mqcz 350c.

Przen: Naprawiony (1) :

[W przeciwstawieniu: »krzywy, naproszczony«: y będą wślyftkie rzeczy krzywe náproščzone [et erunt prava in directa] Leop Is 40/4 (Linde).]

Wyrażenie: »serce naproszczone« (1): Będę chwalił ciebie w łerczu náproščzonym [in directione cordis] WróbŻołt 118/7.

Cf NAPROŚCIĆ

KCh